

[Miljøministeren.]

er til forhøjelse af de rammer, der findes i loven.

Og så til sidst den bemærkning til hr. Poul Dam, at 100 års grænsen kan vi naturligvis altid diskutere. Det er vældig svært at finde ud af, hvor det lige bestemt er, man skal lægge sig. Jeg har megen forståelse for hr. Poul Dams synspunkt, at det måske ikke er et alderskriterium, der er det rette. Det kan vi drøfte, og det vil vi komme til at drøfte også i det år, der nu vil gå, før denne sag kommer op igen. Der står jo i lovforslaget „senest i folketingsåret 1975-76“. Vi har altså en mulighed for at komme tilbage og grave ned i disse problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anvendelse af sommertid.

(Lovforslaget (nr. 69) findes i tillæg A. sp. 1147, fremsættelsen i tidenden sp. 1204).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændret tidsregning [af Ipsen m.fl.].

(Lovforslaget (nr. 9) findes i tillæg A. sp. 33, fremsættelsen i tidenden sp. 119).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Statsministeren (Poul Hartling):

Fremskridtspartiet har fremsat forslag til lov om ændret tidsregning. Dette forslag vedrører kun året 1974. Det foreslås, at dagen den 12. januar 1974 begynder en time før midnat efter den nugældende tidsregning — og her er fremskridtspartiet altså lidt bag-

efter tiden — og at dagen den 20. april begynder en time før midnat i forhold til tidsregningen før 20. april. Det vil sige, at uret stilles to timer frem i forhold til den nugældende tidsregning, og tilsvarende foreslås uret sat en time tilbage den 12. oktober og yderligere en time den 31. december. Lovforslaget er motiveret med den truende energikrise.

Der er således i lovforslaget i realiteten tale om to problemer, dels om indførelse af såkaldt østeuropæisk tid, dels om yderligere indførelse af sommertid i perioden 20. april - 12. oktober.

Spørgsmålet om en ændret tidsregning er allerede for år tilbage taget op inden for Nordisk Råd. Vi har aktualiseret spørgsmålet nu, og fra norsk side er der fremsat ønske om, at de nordiske lande overvejer overgang til en ny tidsregning, altså netop forskudt en time i forhold til den gældende tidsregning, således at Danmark, Norge og Sverige fremtidig skulle have samme tidsregning som Finland, dvs. østeuropæisk tid.

Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe under nordisk ministerråd, som skal arbejde med disse problemer, og Danmark vil selvfølgelig blive repræsenteret i denne gruppe.

For så vidt angår fremskridtspartiets lovforslag i øvrigt, skal jeg blot bemærke, at det på grundlag af de beregninger, der ligger til grund for regeringens lovforslag om sommertid, er tvivlsomt, om fremskridtspartiets forslag om to timers forskydning vil medføre nogen væsentlig energibesparelse udover den besparelse, som elværkerne vil kunne opnå ved regeringsforslaget om den ene time. Hertil kommer, at det for trafikområdet må gælde, at de ulemper, der i 1974 vil opstå som følge af regeringens forslag, vil blive betydeligt større, såfremt fremskridtspartiets forslag om to timers forskydning gennemføres, og derfor må regeringen fraråde, at man går ind for en to timers forskydning af tidsregningen.

Inge Fischer Møller (S):

Her i den mørke tid kan man umiddelbart kun blive venligt stemt over for statsministerens forslag til lov om anvendelse af sommertid. Da forslaget første gang blev nævnt i dagspressen, blev det positivt modtaget. Her slog man to fluer med ét smæk: man fik mere ud af sommerens lyse timer,

[Inge Fischer Møller.]

og samtidig skulle der være tale om en væsentlig besparelse i energiforbruget.

Nu hvor lovforslaget er kommet på bordet, kan vi stadig bevare illusionen om den bedre udnyttelse af sommersonen. Det kniber derimod med energibesparelsen. I bemærkningerne gøres der rede for, at det bedste rent energibesparelsmæssigt ville være indførelse af sommertid i perioden fra april til september. Det vil vi kunne spare ca. 8.000 t brændselolie til elværkerne ved 8.000 t lyder af meget. Det samme gør 36 mill. kWh. Realiteten er imidlertid, at der kun er tale om besparelser på en halv procent af det samlede elforbrug herhjemme.

Det viser sig imidlertid, at ikke engang denne beskedne energibesparelse kan fastholdes på grund af helt uoverstigelige vanskeligheder for DSB. Den periode, statsministeren derfor sigter imod for en sommertid, er perioden 26. maj-28. september, der falder sammen med DSBs køreplansskifte for forår og efterår.

Men hermed er vores opvågnen til realiteternes verden ikke forbi. Skal vi have sommertid i den nævnte periode, falder energibesparelsen i relation til elforbruget til 17 mill. kWh svarende til 0,2 pct. af det årlige elforbrug, dvs. 3.700 t brændselolie. Denne mildt sagt beskedne besparelse af de dyre oledråber vil imidlertid blive spist op af den ekstra kørsel, som sommertiden vil kræve af DSB for, som det hedder i bemærkningerne, blot i rimeligt omfang at opretholde den indenlandske trafik.

Samtidig påføres DSB en række merudgifter, således at de totale merudgifter ved den ekstra kørsel, som sommertiden vil kræve af DSB, løber op i små 10 mill. kr.

Hertil konkluderes det i bemærkningerne, at der synes at være visse ulemper ved sommertid, og det kan jeg tilslutte mig. Den konklusion når man oven i købet frem til efter kun at have behandlet det mest oplagte tilfælde af sommertidskomplikationer, nemlig DSBs køreplan.

Man fristes til at spørge: hvor mange ulem-

per for den hårdt trængte statskasse, de kommunale kasser og borgernes lige så betrængte lommer har vi endnu tilbage at opdage? Jeg nævner i flæng rutebiler, flytrafikken og færgetrafikken. Hvad forstår statsministeren ved en DSB-trafikbetjening i rimeligt omfang? Hvad er det for nogle overgangsbestemmelser, statsministeren forestiller sig at skulle udstede med hjemmel i lovforslagets § 1, sidste punktum? Hvordan forholder det sig til de øvrige nordiske lande? Vi har her fra talerstolen i dag hørt lidt om, hvordan det forholder sig med hensyn til Norge og Finland, men hvordan forholder det sig til f. eks. Sverige? Kort og godt: hvad bliver de samlede samfundsmæssige omkostninger opgjort i kroner og øre af den tilsyneladende så populære sommertid?

Jeg selv og mit parti er i princippet positivt indstillet over for tanken om indførelse af sommertid. Vi ser gerne, at befolkningen får adgang til at udnytte den lyse tid mest muligt, men en af de ting, som vil få meget stor vægt, når socialdemokratiet skal tage endelig stilling til situationen, er den samlede opgørelse over plusser og minusser ved lovforslaget.

Vedrørende fremskridtspartiets lovforslag kan vi kort sige, at vi synes, det er dårligt, og såfremt fremskridtspartiet ønsker socialdemokratiets samarbejde på andre punkter, må vi forlange at få nogle forslag, der er bedre end det, der her foreligger.

Ipsen (FP):

Jeg kan meddele statsministeren, at fremskridtspartiet tilslutter sig indførelsen af sommertid i henhold til regeringens lovforslag.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at fremskridtspartiet trækker sit lovforslag vedrørende indførelse af sommertid tilbage. Dette blev indleveret til sekretariatet i midten af december måned 1973, og det skete på basis af den megen tale om energikrise dengang. Det blev fremsat den 8. januar, fejrer altså i dag en måneds fødselsdag og har dermed tabt noget af sin værdi.

Formanden:

Forslagsstilleren vedrørende *lovforslag nr. 9* om ændret tidsregning har *taget* lovforslaget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Karlskov Jensen (V):

Jeg er glad for, at fremskridtspartiet trak sit lovforslag tilbage, for man kan vist uden overdivelse sige, at man ville forøge generne i den ene ende ved måske at gavne i den anden, sådan at det næppe var noget, der som helhed ville betyde nogen fordel.

Det lovforslag, som statsministeren har fremsat på regeringens vegne, tilsigter, som det er blevet sagt, at give bedre mulighed for at udnytte de lyse timer, og for os, der kan huske erfaringerne fra 1940'erne, da vi i en årrække havde sommertid, står det nok sådan, at de allerfleste kun mærkede ændringen i form af fordele, de lange lyse aftener. Jeg kan da godt huske, at man dengang klagede over, at det kunne være svært at få de unge i seng og hønsene i hus, og det har vel ikke ændret sig så meget siden da, men det er små ulemper og betydelige fordele, der er knyttet til en sådan ændring.

Jeg kunne da nok tænke mig, at der kunne være visse erhverv, der møder lovforslaget med en vis skepsis, men jeg tror også, jeg tør sige, at i den korte periode, som f. eks. høsten nu beslaglægger, vil både landbrugsmaskinværksteder, kornhandlere, og hvem det ellers vedrører, givetvis tage de nødvendige hensyn, sådan at der ikke opstår problemer hverken for landbrug eller andre af en størrelsesorden, der er værd at beskæftige sig med.

Jeg kan derfor på venstres vegne — det er næppe en overraskelse for statsministeren — give tilsagn om, at vi gerne vil medvirke til lovforslagets fremme.

Svend Haugaard (RV):

Da jeg så, vi skulle have en ændret tidsregning, forestillede jeg mig noget i retning af en glistrupiansk tid, hvor man skulle regne før og efter bestemte begivenheder, men jeg blev da lidt beroliget, da jeg så, at det bare var sommertid om vinteren og dobbelt sommertid om sommeren, det drejede sig om.

Jeg forstår vældig godt, at man nu har trukket lovforslaget tilbage. Det skulle aldrig

have været fremsat, så usagligt og urimeligt som det var. Gid det kunne få følge af visse andre forslag!

Regeringens lovforslag er noget mere realistisk. Her er der tale om, at man benytter de lyse timer og ikke de mørke vintermorgener, før solen står op, og det har visse gode sider, at man kan forskyde, så man står op, når det bliver lyst, og udfører sit arbejde og så håbe på, at man går i seng, når det bliver mørkt.

Det kan nok være energibesparende, men der er noget om, som hr. Karlskov Jensen var inde på, at i krigstiden med sommertiden dengang var der noget med sommernæternes lyse kogende spil, hvor det kneb lidt med at få den tilstrækkelige søvn, men den side af sagen kan vel klares.

Det, der for mig er værre, er de internationale trafikforbindelser. Vi hører om, at der skal omstilles på en sådan måde, at der skal sættes ekstraplog ind osv., hvis ikke det bliver et internationalt fænomen, at man ændrer tiden. Derfor vil jeg sige, at det radikale venstres tilslutning kan blive afhængig af, om det her bliver i det mindste en nordisk, men helst en bredere international foreteelse. Hvis det er sådan, at det bliver noget almindeligt i de lande, som vi har almindelige trafikale forbindelser med, synes det rimeligt og rigtigt, at man tager den lille energibesparelse, der kan være her, men ellers er det vel nok sådan, at plussiderne ikke fuldt ud kan opveje minussiderne.

Burgdorf (KF):

Jeg kan helt dele det synspunkt, at det er med tilfredshed, man ser lovforslaget fra hr. Glistrups parti trukket tilbage. Det var helt urealistisk efter min opfattelse. Derimod er der mere realisme i det, statsministeren har lagt på bordet. Jeg indrømmer, at det blev også lagt på bordet i en tid, da der virkelig var problemer med energien, men når man har set de udregninger, der er kommet på bordet senere, og de ulemper, som DSB regner med, det medfører trafikalt, går det hele omtrent lige op. Jeg vil da heller ikke undlade at sige, at der er visse erhverv, som ikke er særlig begejstrede for dette forslag. Inden for landbruget har man rejst protester imod det, ikke særlig stærke, og det synes jeg for øvrigt heller ikke, der er grund til, men der er problemer for nogle mennesker,

[Burgdorf.]

det må vi også tage med i betragtning. Men i det store og hele vil vi da se velvilligt på dette lovforslag, selv om vi måske må komme til den konklusion: hvad nytte er det til?

Melchior (CD):

Som natteravn og syvsover kan jeg kun se med velvilje på, at man vil give os en lys time mere at sværme i. Når vi nu ikke kan få en lov om, at samtlige vækkeure her i landet under politiets kontrol skal tilintetgøres, må vi glæde os over dette. Selv om sommerhalvåret, som bemærkningerne til lovforslaget til at begynde med taler om, indskrænker sig til at omfatte 4 måneder, og selv om besparelserne altså forsvinder op i lokomotivrøg, bliver der glæden for befolkningen, som statsministeren også taler romantisk om, tilbage, og den vil vel være lige så stor i et år, hvor der ikke er energikrise. Så kan man på nordisk eller europæisk plan blive overens om noget sådant, så hvorfor ikke?

Det er jo så skønt, at eksperter altid er uenige. Her er måske en sag, hvor eksperterne kan være enige, og vi vil i udvalget rette os efter dem.

Indvendingerne fra landbruget kan vi i vort parti jo tage temmelig let på, eftersom vi har rygdækning hos regeringen og regeringspartiet, som formodentlig vil vide at vurdere disse synspunkters vigtighed, og er der ikke andre erhverv, som kommer med tungtvejende indvendinger, vil vi glæde os over 1 time mere at sværme i.

Poul Dam (SF):

Tanken om sommertid har altid forekommet mig at være en ganske ejendommelig form for selvbedrag. Folks døgnrytme havde ændret sig i tidens løb, og så skulle man altså dreje det tilbage igen til det mere fornuftige ved at lave klokkeslættet om. Hvis man fortsætter sådan igennem mange år, bliver kl. 12 efterhånden kl. 8 osv. Så bliver det hele ganske forvirret.

Jeg synes nok, at der er megen fornuft i, at vi har samme klokkeslæt som vore nabolande og ikke, som regeringens forslag går ud på, østeuropæisk tid.

Selvfølger ville det have været værre, hvis det nu tilbagetagne forslag var blevet

vedtaget, for det ville have givet os Moskva-tid, og det vil vi slet ikke være med til.

Bracher (KrF):

Stort set kan vi i kristeligt folkeparti gå ind for det foreliggende lovforslag, men vi havde gerne set, at man kunne have gennemført et sådant forslag på nordisk plan og måske også opnået en permanent sommertid, for der vil jo fortsat være brug for energibesparelser. Problemet med køreplanerne ville så også blive mindre, når man kunne lægge køreplanerne efter en fast årlig sommertid.

Som sagt er vi villige til at gå ind for regeringens lovforslag, og vi er godt tilfreds med, at det andet forslag er taget tilbage. Det havde vi ikke kunnet gå ind for.

Flygaard (DR):

Vi ser ret lidenskabsløst på det fremsatte forslag. Vi synes, det ville være mest praktisk, hvis de lande på det europæiske kontinent, vi har umiddelbar berøring med, ville optage en tilsvarende ordning. Ellers har vi lidt svært ved at se fornuften i det fremsatte forslag.

Glensgård (FP):

Mon ikke hr. Svend Haugaard skulle sætte sig ind i fremskridtspartiets andre forslag, før hr. Svend Haugaard kommer med udtalelser af denne art?

Hr. Svend Haugaard bør dog selv med radikal opfattelse være i stand til at læse tidspunktet for fremskridtspartiets lovforslags fremsættelse.

Statsministeren (Poul Hartling):

Må jeg udtrykke tak til ordførerne for den venlige modtagelse fra alle sider.

Det ærede medlem fru Inge Fischer Møller sagde, at hun var venligt stemt over for forslaget, men efter at have beregnet besparelserne, havde hun i hvert fald set, at der var ikke megen besparelse i det.

Regeringen ser ikke anderledes på det end ordførerne i den retning, at vi har den dobbelte holdning, at der nok er nogle rekreative fordele, og de er nok utvivlsomme. Hvis flere lande kunne gå ind for det, kunne man også formindske de praktiske ulemper. Men besparelsesfordelen er, når man regner

[Statsministeren.]

dem nøjere efter, ganske beskedne, og hvis ikke man gør det praktisk, forsvinder de.

Der bliver fra fru Inge Fischer Møller spurgt om, hvor mange ulemper der er ud over de opregnede. Jeg tror ikke mange. Fru Inge Fischer Møller nævnte særlig rutebiler, færger og flytrafik. Jeg kan kun sige efter de oplysninger, jeg har skaffet mig, at det kommer ikke til at dreje sig om ret meget med hensyn til rutebiler. Færger er stort set inde under DSB. Jeg ved godt, at der også findes andre ruter. Med hensyn til flytrafikken er det klart, at der bliver et fartplan-spørgsmål.

Men det afgørende for DSB, det, som virkelig giver ulempene, er jo transittrafikken. Det er ikke det, at man starter på et andet tidspunkt, men det er det, at de gennemgående forbindelser, både fra nord og fra syd, forskubber sig i forhold til den danske tidsregning. Det giver nogle ulemper, fordi nogle af disse transitforbindelser også har lokale opgaver og medtager passagerer over danske strækninger. De forskubbes altså 1 time, og det er klart, at når man har fælles europæiske køreplaner, og det er det nødvendigt at have, så volder dette nogle problemer.

Det er også klart, at hvis flere lande går med, som flere har været inde på, så vil det lempe meget på problemerne.

Det er i øjeblikket sådan, at England, Irland og Italien har sommertid, og at man har drøftet det andre steder, men ikke er kommet nærmere. Hvis vor sydlige nabo og europæiske lande i det hele taget indførte sommertid, ville det være virkelig gunstigt og medføre rimelige besparelser. Men det ligger ikke for i øjeblikket.

Jeg vil dog sige, at man har rejst spørgsmålet i EF-sammenhæng, ligesom man har rejst spørgsmålet igennem Nordisk Råd for at undersøge forholdene i de andre nordiske lande. Vi har i den anledning haft kontakt med de nordiske regeringer, og det var derfra jeg kunne bringe den oplysning, at man fra Norges side er noget indstillet på, at der måske kunne blive tale om østeuropæisk tid, men det bliver næppe i år.

Der bliver videre spurgt, hvad der menes med „overgangsbestemmelser“ i § 1. Her sigtes kun til, at man må have en ganske nøje bestemmelse om, på hvilket tidspunkt i

døgnet der foreligger 2 timer eller minus 1 time. Man må senere hen af hensyn til juridiske begreber vide, hvilken dato alle klokkeslæt hører til, og hvilket klokkeslæt det er. Om det skal være kl. 2 om natten eller kl. 3 om natten man får 2 timer, der hedder det samme — 2 a og 2 b eller sådan noget — det vil vi foretrække ikke at have i lovforslaget, men lade eksperterne bestemme i en kongelig anordning.

Fremskridtspartiets ordfører tog sit lovforslag tilbage, og jeg vil sige tak for den venlige tilslutning til regeringens lovforslag.

Når fremskridtspartiets ordfører tog sit forslag tilbage, kunne jeg måske have lov bare at sige — uden at det nu skal give anledning til voldsomheder — at det er vist, så vidt jeg kan se, det mest fornuftige, fremskridtspartiet endnu har foretaget sig herinde.

Hr. Karlsvov Jensen har jeg ingen bemærkninger til. Hr. Svend Haugaard talte om nødvendigheden af at få den tilstrækkelige søvn. Det tror jeg ikke, man kan lovgive om. I hvert fald er det min opfattelse efter mine seneste erfaringer, at lovgivere ikke er for milde ved sig selv i den retning.

Når hr. Poul Dam sagde, at han var glad over, at vi ikke kom til Moskva-tid, er jeg kun enig med ham, men minder om, at ideen med sommertid, som han fandt så bizar, dog har vundet terræn i årevis i vestlige lande, både i USA og som en fast tradition i England.

Jeg kan sige til sidst, at regeringen ligesom hr. Flygaard ser ganske lidenskabsløst på dette lovforslag. Vi imødeser en saglig drøftelse af plusser og minusser i udvalget, og hvis jeg må have lov at sige det, ville det være ønskeligt, om udvalgsdrøftelsen kunne blive forholdsvis hurtig af hensyn til DSB. DSB er langt fremme med forberedelse af sommerkøreplanen. Hvis der skal ske den ændring, som vi har foreslået, er det vigtigt, at man hurtigt ved besked. Ændringen vil give store vanskeligheder, men de kan overvindes. Hvis man kommer til den overbevisning, at der ikke skal ske noget, er det også vigtigt, at man får det at vide nu.

Hvis man kunne indføre sommertiden i år, ville det uden tvivl være en inspiration for de andre nordiske lande og måske også for andre europæiske lande, og i så fald ville man nok have glæde af at fastslå, at det

[Statsministeren.]

også skulle gælde næste år, fordi man så i god tid kunne lægge køreplanerne bedre til rette. Det er i hvert fald af stor praktisk betydning.

Som sagt vil regeringen tage ganske roligt og afslappet på denne sag og på dens udfald. Efter denne dag kan vi bare slå fast, at vi — sommertid eller ikke-sommertid — går lysere tider i møde.

Melchior (CD):

Jeg finder anledning til at benytte dette lovforslags fremsættelse, hvor vi nu taler om, hvornår vi skal sove, og hvornår vi på anden måde skal virke, til at fremsætte et ønske om en fremtidig udvikling, som nok ikke kan tænkes iklædt lovsform, fordi den hører til på aftalemarkedet, men som i al sin enkelhed går ud på, at man skulle overveje, om man ikke skulle arbejde lidt færre timer om vinteren end om sommeren. „Vi er ikke skabte til højhed og blæst“, vi er ej heller skabt til mørke og slud, og jeg tror faktisk ikke, at vi menneskemyrer er skabt til at krybe ud af vore irgange om morgenen i mørke. Jeg tænker måske ikke mindst på skolebørn, men også på voksne, arbejdende mennesker, når jeg foreslår, at man måske kunne overveje ved kommende nedsættelser af arbejdstiden i samfundet i almindelighed at hente gevinsten ind dobbelt om vinteren og give afkald på yderligere gevinst om sommeren en tid lang, således at vi opnår at have flest mulige af vore aktive timer uden for hjemmets beskyttende vægge i døgnets lyse tid. Jeg tror, de fleste er mere oplagte til at arbejde 7-8-9 timer en sommerdag, end de er det i vinterhalvåret. Jeg kunne også tænke mig, at man måske indskrænker halvåret til 4 måneder, således at det, man i månederne november-februar inkl. tjente ind i arbejdstidsnedsættelse, gav man afkald på om sommeren.

Det er klart, at der er visse praktiske vanskeligheder forbundet dermed, men jeg vil gerne herfra have fremsat denne tanke, som jeg tror, lægevidenskaben i høj grad vil se på med sympati.

Glensgård (FP):

Det er jo altid nemmest at fremkomme med en bemærkning og så bede om, at ikke flere tager ordet.

Jeg skal sent glemme statsministerens korte besked til mig, da jeg havde min jomfrutale på 8 sekunder. Han sagde: kort, præcis og intet overflødigt. Mon så ikke en bemærkning fra statsministeren som: mest fornuftige, der er foretaget af fremskridts-partiet hidtil, er overflødigt?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophevelse af lov om by- og landzoner [af Hans Bjerregaard m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 38) findes i tillæg A. sp. 627, fremsættelsen i tidenden sp. 492).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Det er overraskende for mig, at nogen kan foreslå by- og landzonenloven ophævet. Zonenloven er jo grundlaget for planlægning i Danmark. Det er den lov, der skal sikre, at der ikke sker en ødelæggelse af det land, ikke alene vi, men også vore efterkommere, skal leve i. Kun gennem en god planlægningslovgivning kan vi bevare værdier og muligheder for næste generation og næste generation igen.

Konsekvenserne af en blot og bar ophævelse af loven forekommer mig i dag at være uoverskuelige og aldeles uacceptable. Man må erindre, at zonenloven, der kom til veje i 1969, ikke var en nydannelse, men en koordination af vor lovgivning, og at der ikke dermed skete en principiel ny regulering af byggeriet. Tværtimod kan det vel siges, at zonenloven betegnede en foreløbig afslutning på og en forenkling af en række bestemmelser, gennemført og udbygget i de seneste 20-30 år, som regulerede byggeriet i og anvendelsen af det åbne land.